

Những tấm lòng vàng ! Đáng khâm phục

Tác Giả: KimAnhNauy&PhamKeViem
Thứ Sáu, 06 Tháng 1 Năm 2012 08:50

Một cô gái bất hạnh nào đó đã lãng quên con còn để họ nằm ở bệnh viện. Một người đàn ông nhìn xác bé thơ vô tội nằm ở bệnh viện đã xin bệnh viện để quy tập họ về quê cho bé.

Nghĩa trang nằm trên triền núi Hòn Thơm là nơi yên nghỉ của hơn 7000 bé thơ

Từ bé thơ đáng thương đầu tiên, thứ hai, thứ ba...năm 2004. Đến nay, đã có hơn 9.000 sinh linh dù đã từng hình hay chưa để hình hài được an táng và những người bố mẹ thì nguy hiểm đã vượt qua những bệnh viện, nhà hộ sinh và các bệnh viện thung rác...

Những sinh linh bé nhỏ được chôn cất tại bãi đất trên triền núi Hòn Thơm (Vịnh Ngọc, Nha Trang). Những ngày đầu, vì sợ hãi người dân, anh chỉ âm thầm làm một mình. Những ngày, mọi người đi xin xác thai nhi, các bệnh viện hiến tặng tấm lòng của anh. Đến dần, nhiều người biết đã cùng anh thì nguy hiểm làm công việc này.

Anh Phúc với công việc thì nguy hiểm của mình từ năm 2004

Những tình cảm vàng ! Đáng khâm phục

Tác Giả: KimAnhNauy&PhamKeViem
Thứ Sáu, 06 Tháng 1 Năm 2012 08:50

Anh Phúc khóc thút thít, đứng nhìn chột ngời nhìn lên nĩa thai nhi bé thỏ bẹt hệt nh trộm c khi chôn cất

Những sinh linh chửa đã hình hài được anh Phúc hứa táng

Thập nén nhang dâng cho những sinh linh hồn bé thỏ được an nghỉ

Trong hôm nay trên đường Phố Nguyễn Sài (thành phố Nha Trang). Chúng tôi tìm đến số nhà 56/3, nơi đây hiện đang nuôi dưỡng gần 20 đứa trẻ. Sau một thời gian cùng nhóm thiện nguyện nhân thiện chí nhìn việc chôn cất những sinh linh bé bỏng rồi, anh Trưởng Phố Phúc trầm trồ *Nếu mình chỉ làm những việc này mãi thì không làm được gì cho việc tốt sẽ sống cho các bé nữa*.

Rồi tôi nhìn sâu thẳm đáy lòng mình, anh Phúc đã đến những bệnh viện, nhà hộ sinh tâm sự những hàng loạt những bà mẹ đang suy sụp tinh thần, đứng trông cậy đến những cột bệnh nhân ruột thối máu mủ. Anh nói với những cô gái: *“Em đừng hoảng sợ, tôi nghĩ phải thôi! Anh biết không ngượng gì mà nào tôi không đau khi bế rồi con mình cả. Nếu em khó khăn, anh sẽ giúp em nuôi bé cho đến khi nào em đủ điều kiện nhận nuôi nó. Anh hứa là anh chỉ nuôi những cháu chứ không cho ai khác”*.

Bên những tình cảm của mình, anh Phúc đã đưa vào nhà hàng trăm bé. Một căn nhà không đủ chỗ cho các em, anh còn liên hệ với một nhà thờ ở Cam Ranh để chăm sóc cho gần 50 bé nữa.

Những bé thỏ được anh đưa vào nhà nuôi dưỡng đều lấy họ anh. Con trai thì tên là Vinh, con gái thì tên là Tâm. Khác nhau tên lót. Anh nói tên lót là tên quê của mẹ các bé. Anh đặt những thỏ để khi mẹ các bé quay lại tìm cho đúng con mình và cũng để tên các bé gần với quê hương mẹ.

Nhà ng m lòng vàng ! Đáng khâm ph c

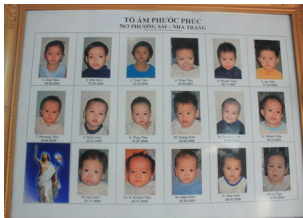
Tác Giả: KimAnhNauy&PhamKeViem

Thứ Sáu, 06 Tháng 1 Năm 2012 08:50

T năm 2004, đã có hàng ch c cô gái m m tìm đ n nhà anh tá túc. Cũng đã có trên 50 em nh đã đ c m quay i đón v . Anh nói, cái c m giác nhìn m con đoàn t , mình c “s ng s ng” và h nh phúc th nào y, khó đi n t m.

Nhà anh Phúc v a là n i nuôi d ng nh ng bé th t ng b b r i v a là n i tá túc c a nh ng ng i m m

M t trong nh ng b ng danh sách nh ng bé th đã đ c c u s ng. Các em đ u có tên chung, trai là Vinh, gái là Tâm

T năm 2004 đ n nay, anh Phúc đã là cha c a hàng ngàn sinh linh bé b ng

Đ u làm anh Phúc vui nh t là sau 6 năm v i công vi c thi n nguy n c a mình cùng nh ng ng i b n là s tr b b r i, tình tr ng phá thai đã gi m nhi u. Năm 2004, khi m i làm vi c này, m i ngày nghĩa trang ph i có thêm 30 bé an ngh . Bây g , ngày có ngày không . M ng m ch !”

Những tình cảm vàng ! Đáng khâm phục

Tác Giả: KimAnhNauy&PhamKeViem

Thứ Sáu, 06 Tháng 1 Năm 2012 08:50

Đã không ít lần, anh Phúc nhìn những cô gái có ý định hủy thai đến nghĩa trang, để những người mẹ trẻ khóc và cái nhìn họ ở đây mà dừng cảm nhận. Rồi anh nhìn vào nhà mình, nhìn có những bé thật xinh xắn đang nô đùa, vô tư cười đùa hạnh phúc thì có trách nhiệm với các bé thực sự chào đời.

Khi nhìn những khuôn mặt bé thật xinh xắn, hồn nhiên, ít ai nghĩ các bé đã từng phải nằm giữa ranh giới sống và cái chết khi chào đời. Có thể khi đó, mẹ các bé từng nghĩ đã có một khúc ruột máu của mình. Đó rồi sâu nặng trong tâm khảm mẹ thì ân hận: *Con ơi! Mẹ xin lỗi*”.

Trên đường về, chợt tôi nhìn thấy những dòng chữ trên bức tường nhà anh Phúc:

“Con nắm đây hai tay chụp khấn cầu”

Xin đừng ngẩng đầu cho mẹ cha can đảm

Cha đừng nhìn con, chỉ giữ tay con mẹ nhé...”

“Con ơi! Mẹ xin lỗi”.